

เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วย วิธีวิเคราะห์ปัญหาข่มขืน และรูปการความรุนแรง ทางเพศ*

สุชลา ตันชัยนันท์**

*บทความนี้เรียบเรียงจากบางตอนของรายงานการ
ศึกษาที่ผู้เขียนเสนอเพื่อรับปริญญาโททางด้านสังคม
ศาสตร์การพัฒนา ณ สถาบันสังคมศาสตร์ กรุงเฮก
(เนเธอร์แลนด์) ในหัวข้อ 'Sexual Offence
Law and the Women's Movement :
The case of Thailand and The Nether-
lands

** โครงการศึกษาศึกษา สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

บทความนี้เพียงความพยายามเสนอแง่มุม
ของวิธีวิเคราะห์ปัญหาความรุนแรงทางเพศ
(sexual violence) โดยเฉพาะในปัญหาข่มขืน
(rape) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจนอาจ
กล่าวได้ว่ากลายเป็นความเคยชินอย่างหนึ่งใน
สังคมไทย เหตุผลที่ผู้เขียนสนใจในวิธีวิเคราะห์
ปัญหา (approach) มีอยู่ด้วยกัน 2 ประการคือ
ประการแรกนั้นเนื่องจากว่าวิธีวิเคราะห์ปัญหา
คือเครื่องมือที่จะนำไปสู่การอธิบายปัญหา ความ
เข้าใจ ตลอดจนวิธีการในการแก้ปัญหา ดังนั้น
วิธีวิเคราะห์ที่มาจากสมมติฐานที่แตกต่างกันย่อม
นำไปสู่การอธิบายปัญหา ความเข้าใจต่อปัญหา
รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาที่แตกต่างกันและที่ผ่านมา
เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ปัญหาบางอย่างอันนอกจากจะไม่
สามารถนำไปสู่การอธิบายปัญหาและการแก้
ปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว แต่กลับสร้างเสริม
ความเชื่อที่ผิด ๆ (Myths) ในปัญหาข่มขืนอีก
ด้วย เพราะเหตุว่าปัญหาข่มขืนเป็นเรื่องที่มีอิทธิ
พลของความเชื่อกล่าวอยู่มาก วิธีวิเคราะห์จึง
ต้องได้รับการตรวจสอบและพัฒนาไปในทิศทางที่
นำมาซึ่งความยุติธรรมต่อฝ่ายหญิงหรือผู้ที่ตกเป็น
เหยื่อของความรุนแรง เหตุผลอีกประการหนึ่งที่
ผู้เขียนสนใจในวิธีวิเคราะห์ปัญหาก็ด้วยเห็นว่าการ
ศึกษาปัญหาข่มขืนสำหรับประเทศไทยนั้นยังมีได้
ทำกันอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังขาดการ
ศึกษาและนำเสนอการวิเคราะห์เรื่องนี้ในเชิงทฤษฎี
ที่ครอบคลุมถึงการอธิบายปัญหาโดยนักมานุษย
วิทยา (Anthropologist) นักจิตวิทยา (Psycho-
logist) นักกฎหมาย (Jurist) หรือการอธิบายปัญหา
โดยกลุ่มผู้หญิงนิยม (feminists) ซึ่งแม้ว่าสังคม

ไทยได้มีผลงานการศึกษาด้านจิตวิทยาอยู่บ้าง เช่น การศึกษาของชนิษฐา สันติกุล เรื่อง “บุคลิกภาพของผู้ข้ามชั้น” (2525) หรืองานในคานส์สังคมวิทยา เช่น การศึกษาของนวลจันทร์ ทักษิณกุล เรื่อง “ความผิดทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้ามชั้นกระทำชำเรา” (2525) การศึกษาเรื่อง “ความผิดทางเพศ” โดยคณะอนุกรรมการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ (2509) และการศึกษา “ทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อปัญหาข้ามชั้น” โดยสุริดา คันชยันต์ (2526) การศึกษาเรื่อง “ปัญหาสังคมที่มีผลต่อความปลอตกภัยในชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของชาวกรุงเทพมหานคร” โดยไชยยศ เหมะรัชตะและสุนีย์-มัตถิยะมาลย์ (2526) และในคานส์กฎหมายมีการศึกษาของประสิทธิ์ พัฒนอมร เรื่อง “ความผิดฐานข้ามชั้นกระทำชำเรา” (2525) มาตี พฤกษ์-พงศาวดี เรื่อง “สตรีกับกฎหมาย” (2525) และประธาน วัฒนวาณิชย์ เรื่อง “อาชญากรรมทางเพศ : กฎหมายกับพฤตินิยมศาสตร์” (2526) นอกจากนี้ยังมีบทความย่อย ๆ อีกจำนวนหนึ่งตามหน้าหนังสือพิมพ์นิตยสารและวารสารทางวิชาการต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่าการศึกษาในปัญหาข้ามชั้นยังไม่เพียงพอและควรจะทำการศึกษาให้มากขึ้นในอีกหลายคานส์และหลายระดับ

บทรายงานการศึกษานี้ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงการอธิบายปัญหาข้ามชั้น โดยการวิเคราะห์ที่แตกต่างกันในแนวมานุษยวิทยา (Anthropological approach) แนวจิตวิทยา (Psychological approach) และแนววิเคราะห์ที่เสนอโดยกลุ่ม

สตรีนิยมซึ่งผู้เขียนได้ให้ความสนใจแนววิเคราะห์ของกลุ่มผู้หญิงนิยมหัวรุนแรง (Radical feminist approach) และกลุ่มผู้หญิงนักสังคมนิยม (Socialist feminist approach) และสุดท้ายเป็นแนววิเคราะห์ที่ผู้เขียนนำเสนอ อย่างไรก็ตามข้อเสนอของผู้เขียนในปัญหาหานี้ยังมีได้ถือเป็นข้อยุติ และโดยเฉพาะในเงื่อนไขของสังคมไทยนั้น ปัญหาข้ามชั้นยังต้องการข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์ในอีกหลายประเด็น อาทิเช่น ปัญหาการข้ามชั้นเด็ก ปัญหาการข้ามชั้นภายในครอบครัว ปัญหาการโหมหนิง ปัญหาขบวนการยุติธรรมกับผู้เสียหาย การศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้ข้ามชั้นซึ่งรวมทั้งรากเหง้าระบบเพศสัมพันธ์ของชายไทยและค้ำยหวังว่าบทความนี้จะ เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ปัญหาข้ามชั้นในระดับที่ลึกซึ้งสำหรับสังคมไทยต่อไป

ข้ามชั้นคือภาพสะท้อนถึงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ปัญหาข้ามชั้นคือภาพสะท้อนถึงรูปแบบหนึ่งในความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ นั่นคือฝ่ายชายอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าและครอบงำควบคุมฝ่ายหญิงไว้ ในความสัมพันธ์ระหว่างหญิง-ชายนั้นเนื้อหาและรูปแบบของความสัมพันธ์ได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคของประวัติศาสตร์ ดังการศึกษาของ Mary Jane Sherfey (1976) ที่พบว่า การเกิดขึ้นของขบวนการควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงมีขึ้นพร้อม ๆ

กับการเปลี่ยนแปลงของระบบสืบสายโลหิตแบบมารดาเป็นใหญ่ (Matriarchy) ไปสู่ระบบบิดาเป็นใหญ่ (Patriarchy) และโดยการสถาปนาระบบทรัพย์สินส่วนตัวและครอบครัวแบบบิดาเป็นใหญ่ (Patriarchal family) เป็นไปเพื่อการพัฒนาผู้ชายยุคอารยธรรมให้เกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างหญิง-ชายในปัจจุบัน จะพบว่าทั้งเนื้อหาและรูปแบบความสัมพันธ์สะท้อนถึงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ ซึ่งฝ่ายชายดำรงฐานะที่เหนือกว่าและครอบงำฝ่ายหญิง (Male dominance and female subordination) และภายใต้ระบบความสัมพันธ์นี้ก็ได้เกิดรูปแบบความรุนแรงทางเพศทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม (Direct and indirect forms of sexual violence) ทั้งรูปแบบความรุนแรงทางเพศในทางอ้อม (เช่น กฎหมาย จารีตประเพณีหรือสถาบันแรงงาน) และรูปแบบความรุนแรงในทางตรง (เช่น ช่มชู้ การทุบตีทารุณภรรยา หรือสถาบันโสเภณี) เกิดขึ้นเพื่อต้องการควบคุมผู้หญิงให้อยู่ในอำนาจ ดังนั้น การช่มชู้ คือรูปแบบเฉพาะอันเป็นกลไกในการควบคุมผู้หญิงอีกทางหนึ่ง การช่มชู้เกิดขึ้นได้ทั้งทางร่างกาย (physical rape) และทางจิตใจ (Mental rape) ในทางร่างกายนั้นแม้ว่ามองเห็นได้ง่ายกว่าทางจิตใจ แต่ขั้นตอนการพิสูจน์ในทางกฎหมายย่อมมีความยุ่งยากและอุปสรรคอยู่มากและไม่ว่าการช่มชู้จะเกิดขึ้นทางใดก็ตาม เนื้อหาที่ยังคงเดิมคือการควบคุมผู้หญิงให้อยู่ในอำนาจด้วยวิธีการเหยียดหยามศักดิ์ศรีของผู้หญิง (Humiliation) ในทุก ๆ ด้าน

การช่มชู้ในรูปแบบต่าง ๆ

รูปแบบของการช่มชู้ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามรูปแบบเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับการกดขี่ครอบงำผู้หญิงในสังคม รูปแบบของการช่มชู้อาจแบ่งกว้าง ๆ ได้ดังนี้

ก. การช่มชู้คนเดียว (single rape) เกิดขึ้นระหว่างนักช่มชู้คนเดียวและผู้เสียหายคนเดียว

ข. การช่มชู้โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ (Authority rape) เกิดขึ้นแก่ผู้บังคับบัญชา ศิษย์ ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล

ค. การช่มชู้ในสถานการณ์สงคราม (Rape during wartime) จากการศึกษาของ Susan Brownmiller (1975) มีข้อสังเกต คือการช่มชู้เกิดขึ้นทั้งในสงครามประกาศศานา (เช่น สงครามครุสเสด) ในสงครามปลดแอกทางชนชั้นและประชาชาติ (ได้แก่ ตอนที่กองทัพแดงของรัสเซียบุกเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่สอง) หรือเกิดขึ้นในสงครามแย่งอำนาจระหว่างมหาอำนาจ (เช่น สงครามโลกทั้งสองครั้ง) เป็นต้น

ง. การโทรมหญิง (Gang rape) เกิดขึ้นโดยมีนักช่มชู้มากกว่าหนึ่งคนและผู้เสียหายเพียงคนเดียว การโทรมหญิงโดยทั่วไปมีการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า

จ. การช่มชู้ภายในครอบครัว (Incest) เกิดขึ้นในหมู่สมาชิกของครอบครัวเดียวกัน

เช่น พ่อ-ลูกสาว ปู่-หลาน, อาผู้ชาย-หลานสาว เป็นต้น

จ. การข่มขืนในสถาบันการสมรส (Rape Within Marriage) เกิดขึ้นระหว่างคู่สมรสซึ่งในต่างประเทศ เช่น ประเทศฮอลแลนด์ เคยมีกรณีสามีข่มขืนว่าจะไม่ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ภรรยา ถ้าไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย หรือในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้แยกกันอยู่ชั่วคราวแต่สามีก็ยังมียุติธรรมกฎหมายครอบครัวซึ่งเช่นเดียวกับกรณีประเทศไทย

ข. การข่มขืนหมู่ (Mass rape) เกิดขึ้นในประเทศแถบเอเชียใต้โดยเฉพาะ บังกลาเทศและอินเดีย การข่มขืนหมู่เป็นเรื่องมือทางการเมืองของฝ่ายปกครองที่ไว้ควบคุมขบวนการเคลื่อนไหวของชาวนาไว้บ้างที่ก่อเรื่องสิทธิผลประโยชน์รูปแบบที่เกิดขึ้นคือ ผู้หญิงทุกคนในชุมชนนั้นจะถูกข่มขืนโดยผู้ชายที่ถูกเกณฑ์มาจากชุมชนอื่น ถ้ามองจากประสบการณ์ของสังคมไทยแม้ว่ารูปแบบการข่มขืนหมู่จะมีได้เกิดขึ้นแต่การข่มขืนก็เป็นเรื่องมือทางการเมืองของฝ่ายเผด็จการในหลายสมัยที่ใช้ควบคุมนักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยฝ่ายสตรี เช่น ในกรณีเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เป็นต้น

การอธิบายปัญหาข่มขืนโดยแนววิเคราะห์ที่แตกต่างกัน

ในที่นี้ผู้เขียนจะได้นำมาถึงการวิเคราะห์ในแนวชีวภาพ (Biological approach) ซึ่งขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายขึ้นอยู่กับข้อแตกต่างทางด้านสรีรวิทยา

มากกว่าข้อแตกต่างที่เกิดจากโครงสร้างทางสังคม กลุ่มนี้ได้แก่การวิเคราะห์ในแนวมานุษยวิทยาเรื่องพันธุกรรมความก้าวร้าวในเพศชาย และการวิเคราะห์ในแนวจิตวิทยาเรื่องจิตใต้สำนึกในการเป็นเหยื่อของผู้หญิงซึ่งแนววิเคราะห์ของทั้ง 2 กลุ่มนี้ยังคงมีอิทธิพลต่อความเข้าใจปัญหาข่มขืนของกันทั่วไปโดยเฉพาะใน ยุโรป และสหรัฐอเมริกา สำหรับการวิเคราะห์ที่มีข้อสมมุติที่แตกต่างออกไปได้แก่ แนวของกลุ่มผู้หญิงหัวรุนแรงเรื่องการควบคุมผู้หญิงไว้ด้วยอำนาจแห่งความกลัว และแนวของกลุ่มผู้หญิงนักสังคมนิยม เรื่องสังคมชนชั้นที่ควบคุมเพศสัมพันธ์และการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของเพศหญิง แนววิเคราะห์ของสองกลุ่มหลังนี้เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของผู้หญิงเองทั้งนี้เพื่อพัฒนาการอธิบายปัญหาข่มขืนและนำไปสู่การแก้ไขที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

ก. การวิเคราะห์ในแนวมานุษยวิทยา เรื่องพันธุกรรมความก้าวร้าวในเพศชาย

การวิเคราะห์ในแนวที่ให้เหตุผลว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหญิง-ชายนั้น ได้พัฒนามาจากการแบ่งงานกันทำตามธรรมชาติ ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ซึ่งผู้หญิงมีหน้าที่หาของบ่า (The gatherer) และผู้ชายเป็นนักล่าสัตว์ (The hunter) ตามทฤษฎีนี้ถือว่าความกลัวและก้าวร้าวในเพศชายเป็นธรรมชาติของผู้ชายที่พัฒนามาจากสังคมล่าสัตว์รวมทั้งถ่ายทอดทางพันธุกรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ลักษณะความก้าวร้าวและคุณลักษณะนี้ไม่อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยขบวนการทางสังคมใด ๆ ทั้งสิ้น นักมานุษยวิทยา เช่น Lionel Tiger (1976) ได้

อ้างถึงความชอบธรรมที่เกิดขึ้นโดยหน้าที่ตามธรรมชาติ ซึ่งผู้ชายต้องเป็นผู้ควบคุมกลไกทางการเมืองทางสังคมของมวลมนุษยชาติ เมื่อเป็นดังนี้ผู้ชายและผู้หญิงย่อมมีการแสดงออกค่านิยมและบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามครรลองที่ว่า "ผู้ชายคือเพศที่ก้าวร้าวคึกคักโดยธรรมชาติ" และ "ผู้หญิงคือเพศที่ย่อมพินนโดยธรรมชาติ" ข้อสรุปดังกล่าวได้รับการวิพากษ์วิจารณ์โดย Marie Mies ในชื่อเขียนชื่อ "The Social Origins of the Sexual Division of Labour" (1981) ซึ่งได้วิจารณ์การอ้างถึงการแบ่งงานกันทำตามธรรมชาติที่ชายเป็นนักล่าสัตว์โดยหญิงต้องตกเป็นฝ่ายพึ่งพาอาศัยอาหารค่าน้ำได้นำไปสู่การที่ฝ่ายชายสามารถอยู่ในฐานะที่เหนือและอ้างความชอบธรรมที่จะกดขี่ครอบงำอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้รวมทั้งรูปแบบการกดขี่ผู้หญิงที่พัฒนาการจากการเข้มข้นไปสู่การใช้ผู้หญิงเป็นวัตถุในการแลกเปลี่ยน

การอ้างเรื่องพันธกรรมความก้าวร้าวในเพศชายอย่างเป็นทางการยังมีข้อบกพร่องในข้อเท็จจริงอยู่มาก ทั้งนี้จากการศึกษาของนักมานุษยวิทยารุ่นหลัง เช่น Elizabeth Fisher (1982) โดยวิธีการศึกษาเปรียบเทียบเชิงต่างวัฒนธรรม (Cross-cultural Study) ค้นพบว่าในชุมชนล่าสัตว์บางแห่งไม่เฉพาะแต่ผู้ชายเท่านั้นที่เป็นนักล่าสัตว์ แต่ชุมชนนั้น ๆ มีผู้หญิง (เด็กและคนแก่) เข้าร่วมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการล่าสัตว์โดยการไล่คาซาย ชุมชนเหล่านี้ได้แก่ บางเผ่าในประเทศอัฟริกา และทางอเมริกาเหนือ ตัวอย่างเช่น African pygmies ส่วนทางแถบอเมริกาเหนือ เช่น Shoshone, Paiute และพวก Ute เป็นกัน

กันนี้ทางการพยายามอธิบายปัญหาข่มขืนตามแนววิเคราะห์เรื่องพันธกรรมความก้าวร้าวในเพศชายของสังคมนักล่าสัตว์ที่นอกจากจะไม่สามารถอธิบายปัญหาได้อย่างกระจ่างและเกิดปัญหาความขัดแย้งในข้อเท็จจริงแล้วกลับยังเป็นการสนับสนุนให้สังคมยอมรับความคึกคักป่าเถื่อนที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์และอย่างน้อยที่สุดปัญหาข่มขืนก็กลายเป็นความชอบธรรมตามธรรมชาติอย่างหนึ่ง ได้มีผลการศึกษาที่แตกต่างออกไปจากข้อสรุปข้างต้นคือ การศึกษาเรื่องผลกระทบของขบวนการสังคมนิยมก็้อเกิดพบว่าเด็กเรียนรู้เรื่องความก้าวร้าวคึกคักหรือการยอมจำนนจากการอบรมสั่งสอนมากกว่าจะเป็นไปโดยธรรมชาติของแต่ละเพศ

ข. การวิเคราะห์ในแนวจิตวิทยาเรื่องจิตใต้สำนึกของผู้หญิงที่ชอบการถูกระงับ (การตกเป็นเหยื่อ)

ทฤษฎีเรื่องปมก้อยของความเป็นเพศหญิง (Penis envy) จากการศึกษาก่อนของ Freud ได้นำไปสู่ข้อสรุปว่า นี้อธิบายแนวโน้มที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปของความเป็นผู้หญิง (universal feminine tendency) ข้อค้นพบของ Freud นำไปสู่ข้อสรุปของบรรดา Freudian เช่น Helene Deutsch ซึ่งได้พัฒนาการวิเคราะห์ที่ว่าผู้หญิงนั้นแหละต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเป็นเหยื่อของเธอเอง Helene Deutsch กล่าวว่าผู้หญิงส่วนใหญ่จะมีจินตนาการในเรื่องเพศสัมพันธ์กับชายคนรัก (ซึ่งมักไม่รู้จักกันมาก่อน) ในแบบที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวดรุนแรง (masochistic) ในหลายกรณีก็ค้ำข่มขืนขึ้นสู่ชั้นศาลปรากฏว่า ในหลายครั้งผู้พิพากษาผู้เปี่ยมไปด้วยประสบการณ์ยัง

เชื่อว่าฝ่ายชายถูกกล่าวหาโดยหญิงที่มีปัญหาในเรื่องเพศ (Hysterical Women) ภาพสะท้อนที่มาจากแนววิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏอยู่ในบทภาพยนตร์บางเรื่องโดยเฉพาะภาพยนตร์สำหรับผู้ชาย เช่น ภาพยนตร์ได้สร้างภาพว่าชายผู้เข้มข้นบุกเข้าห้องนอนของเหยื่อสาวพร้อมอาวุธ แต่ในที่สุดเหยื่อสาวได้เกลี้ยเกลิมหลงไหลในกัวยายคนนั้น (Griffin 1976 : 291-292)

ข้อสรุปของ Freud และกลุ่ม Freudian ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากนักสตรีนิยมหลายคน อาทิเช่น Kate Millet (1970) Anne Okley (1976) และ Juliet Mitchell (1974) Kate Millet กล่าวว่าข้อค้นพบของ Freud มีข้อจำกัดไม่เฉพาะแต่จำนวนตัวอย่างซึ่ง Freud ได้มาจากคนไข้หญิงเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นแต่ยังมีข้อจำกัดเรื่องสมมติฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์อีกด้วย นั่นคือแทนที่ Freud จะมองว่าคนไข้หญิงเหล่านี้กำลังไม่พอใจกับบทบาทอันจำกัดซึ่งสังคมกำหนดให้ เขากลับสรุปว่าปรากฏการณ์นี้เป็นแนวใหม่ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปของความเป็นผู้หญิง การวิเคราะห์ของ Anne Okley ได้วิพากษ์วิจารณ์ว่าแนวความคิดของกลุ่ม Freudian นี้พัฒนามาจากแนวคิดของระบบครอบครัวแบบบิดาเป็นใหญ่ (Patriarchal family) ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่มีการกำหนดบทบาทของความเป็นผู้ชาย (masculinity) ความเป็นผู้หญิง (Femininity) ไว้แล้วโดยสังคม นอกจากนี้ Juliet Mitchell ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Freud ว่า ทฤษฎีจิตวิเคราะห์นี้แทนที่จะเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่การเข้าใจใน

ความเป็นผู้หญิงแต่กลับกลายเป็นการบรรยายข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงมากกว่า

สิ่งที่สรุปได้จากการวิเคราะห์ในแนวจิตวิเคราะห์ข้างต้นคือ ภาพสะท้อนเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงที่ได้กลายเป็นความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาข่มขืน การวิเคราะห์ในแนวนี้อย่างไม่เพียงพอที่จะอธิบายปัญหาดังกล่าวเนื่องจากมีข้อจำกัดที่อยู่ในกรอบของเรื่องสตรีวิทยา

แนววิเคราะห์ของกลุ่มผู้หญิงนิยมหัวรุนแรงเรื่องการควบคุมผู้หญิงไว้ด้วยอาณาจักรแห่งความกลัว

กลุ่มผู้หญิงนิยมหัวรุนแรงหรือ Radical feminist นี้เป็นกลุ่มที่ได้ให้ความสำคัญในการต่อสู้กับระบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) วิเคราะห์ปัญหาความไม่เสมอภาคทางเพศของกลุ่มมุ่งไปที่การคัดค้านโครงสร้างระบบชายเป็นใหญ่ในทุก ๆ ปริมาณของเรื่องเพศสัมพันธ์ (sexuality) ทั้งนี้เพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิง-ชายในสังคม และในทางวิธีการได้เรียกร้องให้ขบวนการเปลี่ยนแปลงสถานภาพสตรีเป็นเอกเทศ กลุ่มผู้หญิงหัวรุนแรง ได้กลายเป็นบทบาทที่สำคัญในการเคลื่อนไหวและพัฒนาทฤษฎีการวิเคราะห์เรื่องเพศสัมพันธ์ (sexuality) และแนวคิดเกี่ยวกับการเมืองเรื่องเพศ (Politics of sexuality) อย่างต่อเนื่องและจริงจัง และโดยเฉพาะได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงทางเพศ (sexual violence) เช่น ปัญหาข่มขืน ไว้มากพอสมควร

นักคิดที่สำคัญของกลุ่มนี้มี Kate Millet เขียนเรื่อง "Sexual Politics" (1970) Susan Brownmiller เขียนเรื่อง "Against Our Will" (1975) Susan Griffin ในบทความชื่อ "Rape, The All American Crime" (1976) เป็นต้น

ข้อวิพากษ์เรื่องข่มขืนของแนวผู้หญิงนิยมหัวรุนแรงกล่าวว่า ปัญหาข่มขืนคือภาพสะท้อนถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ โดยที่ผู้ชายได้สร้างอาณาจักรแห่งความกลัว (State of fear) ขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมและครอบงำผู้หญิงไว้ในอำนาจ Susan Brownmiller และคนอื่นๆ ได้วิเคราะห์ว่าการข่มขืนมิใช่ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ (sexual act) หากแต่เป็นพฤติกรรมเชิงอำนาจที่ต้องการควบคุมอีกฝ่ายหนึ่งมากกว่า (An act of domination) เธอกล่าวว่า การที่ผู้ชายพบว่าอวัยวะเพศของตนใช้เป็นอาวุธที่ทำให้ผู้หญิงหวาดกลัวนั้นมีความสำคัญเท่า ๆ กับความค้นพบไฟและการใช้ขวานหินชนิดหยาบของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และจากยุคนั้นจนยุคนี้ Brownmiller เชื่อว่าการข่มขืนได้ถูกสร้างโดยสำนักของผู้ชายเพื่อควบคุมผู้หญิงทั้งหลายไว้ด้วยอาณาจักรแห่งความกลัว (Brownmiller 1975 : 14-15) Kate Millet วิเคราะห์ให้เห็นความเชื่อมโยงของการดำรงอำนาจของระบบชายเป็นใหญ่นั้น รูปแบบหนึ่งที่ใช้ตลอดมาคือ ความรุนแรงทางเพศโดยเฉพาะรูปแบบของการข่มขืน (Millet 1970 : 61) และการข่มขืนคือการก่ออาชญากรรมต่อผู้หญิงโดยตัวแทนของผู้ชาย ทั้งนี้เป็นไปเพื่อให้ผู้หญิงทุกคน

ในสังคมสำนึกว่าเธอจะมีชีวิตอยู่อย่างอิสระและปราศจากชายผู้คุมครองไม่ได้ และเมื่อใดที่ปราศจากผู้คุมครองเมื่อนั้นเธอได้ทำควให้ตกเป็นเหยื่อของชายคนอื่น ๆ* (Eisenstein 1984 : 31)

ถึงแม้ว่ากลุ่มผู้หญิงนิยมหัวรุนแรงได้สร้างงานในเชิงทฤษฎีที่อธิบายและได้คำตอบในปัญหาข่มขืนได้กระจ่างมากขึ้น แต่แนววิเคราะห์ก็ยังมิจูงใจรวมทั้งยังต้องตอบคำถามที่ว่าเหตุใดผู้ชายจึงต้องการควบคุมผู้หญิงหรือเพศสัมพันธ์ของเพศหญิง ประเด็นการวิเคราะห์ที่ยังขาดการเชื่อมโยงให้เห็นถึงการควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคของประวัติศาสตร์ ทำให้การวิเคราะห์ของแนว "หัวรุนแรง" นี้อาจตีความไม่ชัดเจนว่าจำกัดอยู่ในปัญหาสตรีวิทยาหรือปัญหาโครงสร้างอำนาจทางสังคม

แนววิเคราะห์ของผู้หญิงนักสังคมนิยมเรื่องสังคมชนชั้นที่ควบคุมเพศสัมพันธ์และการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของเพศหญิง

กลุ่มผู้หญิงนักสังคมนิยมนี้ อมรศิริ สันต์สุรติกุล และจิริติ ทิงศภภักย์ ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดไว้ดังนี้คือ กลุ่มนี้ต่อสู้เพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศที่ยึดมั่นแนวทางสังคมนิยม โดยเชื่อมั่นว่าการปลดปล่อยสตรีเพศไม่อาจเป็นจริงได้ภายใต้สังคมนิยมที่เป็นอยู่ แต่ทว่าการต่อสู้เพื่อล้มล้างระบบเพศนิยมเป็นเพียงส่วนหนึ่งและต้องขึ้นต่อการต่อสู้เพื่อล้มล้างระบบทุนนิยม แต่เนื่องจาก "ปัญหาผู้หญิง" เป็นปัญหาเฉพาะจึงต้องมีทางออกด้วยการตั้งหน่วยพิเศษเพื่อดูแลเรื่อง

ผู้หญิงภายในขอบการทั่วไปของสังคมนิยม และการเคลื่อนไหวของผู้หญิงจะไม่ใช่แยกเทศในค่านิยมการและค่านิยมการ Zilla Eisenstein (1979) ได้ขยายความเกี่ยวกับแนวคิดนี้ว่ากลุ่มผู้หญิงนักสังคมนิยมยอมรับวิวิเคราะห้ปัญหาแบบมาร์กซิสต์ที่ใช้ทฤษฎีฐานชั้นมาอธิบายความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ดำรงอยู่ ขณะเดียวกันกลุ่มนี้ยังได้เชื่อมโยงปัญหาการกคชิต์ทางเพศกับระบบชายเป็นใหญ่และสรุปว่าทั้ง ระบบทุนนิยม (Capitalism) และระบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ได้พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อดำรงฐานะของผู้ครอบงำสังคมเอาไว้ ประเด็นที่ผู้หญิงนักสังคมนิยมให้ความสนใจคือการทำความเข้าใจกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศว่าดำรงอยู่ได้อย่างไร และพัฒนาอย่างไร ในระบบสังคมที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น สังคมกักคินา สังคมก่อนทุนนิยม สังคมอาณานิคมแผนใหม่ สังคมทุนนิยมหรือแม้แต่ในระบบสังคมนิยม ซึ่งในแต่ละระบบข้างต้นมีรากเหง้าที่เหมือนกันในเรื่องความไม่เสมอภาคทางเพศ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากตัวสถาบันการสมรสจะพบว่าผู้ชายมีภาวะและความรับผิดชอบไม่มากนักต่องานในครัวเรือน เช่น การเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ของสังคมหรือคนชรา ในขณะที่ผู้ชายมีบทบาทอย่างมากต่อสังคมภายนอก เช่นผู้ชายมีบทบาทครอบครองทรัพยากรส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเป็นค่านอาหาร อำนาจทางการเมือง ที่ดิน การควบคุมแรงงานและการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของผู้หญิง รวมทั้งการแสดงออกอย่างเสรีในเรื่องเพศ

ตีพิมพ์ Verena Stolcke (1981) วิเคราะห์ว่าการควบคุมผู้หญิงผู้ซึ่งเป็นแหล่งผลิตทรัพยากรมนุษย์จึงเท่ากับเป็นการควบคุมปัจจัยการผลิตด้านแรงงานของสังคมทางหนึ่ง การควบคุมผู้หญิงไว้ด้วยรูปแบบต่าง ๆ เช่น การควบคุมโดยสามี พ่อหรือพี่ชายของครัวเรือนเป็นไปเพื่อดำรงฐานะการกคชิต์ครอบงำผู้หญิงไว้มิให้เข้ามามีบทบาทในการควบคุมปัจจัยการผลิตของสังคมนั้นเอง

แม้ว่าแนวคิดวิเคราะห์ของผู้หญิงนักสังคมนิยมจะได้พยายามเชื่อมโยงปัญหาการกคชิต์ทางเพศเข้ากับวิถีการผลิตของแต่ละยุค ทั้งนี้เพื่อต้องการตอบปัญหาว่า ทำไมผู้ชายจึงต้องควบคุมเพศสัมพันธ์และการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของผู้หญิง (Control over female sexuality and reproductive capacity) และการควบคุมนั้นทำได้อย่างไร? แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าการวิเคราะห์ปัญหาลักษณะนี้และปัญหาความรุนแรงทางเพศนั้น กลุ่มผู้หญิงนักสังคมนิยมแทบจะไม่มีผลงานค่านนี้เลยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้หญิงหัวรุนแรง อย่างไรก็ดี ภายใต้กรอบการวิเคราะห์ของผู้หญิงนักสังคมนิยมนี้ที่ผู้หญิงมีฐานะเป็นเพียงสมบัติของชาย ปัญหาข่มขืนอาจจะอธิบายได้ว่าเป็นการละเมิดทรัพย์สินของสามีหรือบิดามารดาของฝ่ายหญิงซึ่งสิ่งที่ผู้หญิงนักสังคมนิยมยังต้องตอบคือ ทำไมผู้ชายต้องการข่มขืนผู้หญิงของครอบครัวอื่น ๆ หรือการข่มขืนที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวเดียวกัน หรือแม้แต่การข่มขืนที่ข้ามพรมแดนชนชั้น ในสงครามปลดแอกทั้งหลาย

การผสมผสานแนววิเคราะห์ของ กลุ่มผู้หญิงนิยมหัวรุนแรง และกลุ่ม ผู้หญิงนักสังคมนิยม

ปัญหาข่มขืนซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของความรุนแรงทางเพศและเป็นภาพสะท้อนถึงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ การข่มขืนเป็นรูปแบบเฉพาะอันเป็นกลไกในการควบคุมผู้หญิงให้อยู่ใต้อำนาจ ที่ผ่านมามีการศึกษาและพยายามอธิบายปัญหาจากหลาย ๆ สาขาวิชาและจากการศึกษาถึงแนววิเคราะห์ที่มาจากสมมติฐานที่แตกต่างกัน ได้นำไปสู่ข้อสรุปที่ว่า การวิเคราะห์แนวมานุษยวิทยาและจิตวิทยาในยังมีข้อจำกัดอยู่ในกรอบของปัญหาสตรีวิทยา ดังการศึกษาของนักมานุษยวิทยา เรื่องพันธกรรมความก้าวร้าว ในเพศชายและการศึกษาของนักจิตวิทยา เรื่อง จิตใต้สำนึกของผู้หญิงที่ชอบถูกกระทำ (การตกเป็นเหยื่อ) ส่วนการวิเคราะห์ที่มีข้อสมมติฐานที่แตกต่างออกไปได้แก่ แนววิเคราะห์ของกลุ่มผู้หญิงนิยมหัวรุนแรงเรื่องการควบคุมผู้หญิงไว้ด้วยอาณาเขตแห่งความกลัว ทั้งนี้โดยการที่ผู้ชายพบว่าอวัยวะเพศของตนใช้เป็นอาวุธที่ควบคุมผู้หญิงให้อยู่ภายใต้อำนาจได้ และเพราะเหตุว่าผู้หญิงมีความสามารถทางเพศค้ำที่ชายไม่มี รวมทั้งข้อเท็จจริงเรื่องการตั้งครรภ์ ได้เป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่ความหวาดหวั่นและเหตุผลที่ฝ่ายชายต้องการควบคุมผู้หญิง ทั้งนี้เพื่อค้ำประกันของฝ่ายที่ครอบงำสังคมเอาไว้ ส่วนผู้หญิงนักสังคมนิยมได้วิเคราะห์ถึงปัญหาการกักขังทางเพศที่เชื่อมโยงกับวิธีการผลิตของแต่ละยุคของประวัติศาสตร์ โดยที่ผู้หญิงมีฐานะเป็นเพียงทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ชาย

และการข่มขืนคือการละเมิดทรัพย์สินของฝ่ายชายหรือทรัพย์สินของบิดา หากได้เป็นการละเมิดสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงไม่

ดังนั้น การจะเข้าใจปัญหาข่มขืน จึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจแนวคิดพื้นฐานในเรื่องความหวาดกลัวความสามารถทางเพศของผู้หญิง และเรื่องการกักขังครอบงำผู้หญิงของรูปแบบสังคมที่ต่าง ๆ กัน ผู้เขียนจึงอาศัยการผสมผสานแนววิเคราะห์ของกลุ่มผู้หญิงนิยมหัวรุนแรง และแนววิเคราะห์ของกลุ่มผู้หญิงนักสังคมนิยมเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาเป็นแนววิเคราะห์ชั้นอีกแนวหนึ่งที่ใช้อธิบายปัญหาข่มขืน

การข่มขืนเป็นเครื่องมือควบคุม ผู้หญิงอันเนื่องมาจากความกลัวใน ความสามารถทางเพศ และใช้ควบคุม เพศสัมพันธ์ของผู้หญิงให้อยู่ภายใน สถาบันทางสังคมที่ฝ่ายชายสร้าง ขึ้น

ที่จะได้อภิปรายถึงแนวคิดพื้นฐาน 2 เรื่องอันได้แก่

- 1) การควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงอันเนื่องมาจากความกลัวในความสามารถทางเพศ (Fear of female sexuality) และ
- 2) สังคมชนชั้นจำเป็นต้องควบคุมเพศสัมพันธ์และการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของเพศหญิง (The need to control female reproductive capacity of class societies)

(1) การควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงอัน เนื่องมาจากความกลัวในความสามารถ ทางเพศ

เหตุผลหนึ่งที่น่าจะเป็นไปได้ที่ฝ่ายชายต้อง
การควบคุมเพศสัมพันธ์ของฝ่ายหญิง คือความ
หวาดกลัวในความสามารถทางเพศของฝ่ายหญิง
นั่นคือการที่ผู้หญิงมีความสามารถบรรลุจุดสุดยอด
ได้หลายครั้งติดต่อกัน (women's multiple
orgasmic capacity) ในขณะที่ยุคก่อนๆ ไม่ได้ออก
รวมทั้งข้อเท็จจริงทางกายภาพเรื่องความสามารถ
ในการตั้งครรภ์ จากการศึกษาของ Mary
Jane Sherfey (1976) กล่าวว่า การควบคุม
เพศสัมพันธ์ของผู้หญิงเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง
ระบบสืบสายโลหิตแบบมารดาเป็นใหญ่
(Matriarchy) ไปสู่ระบบที่บิดาเป็นใหญ่
(Patriarchal family) เธอได้อ้างถึงการศึกษานี้
หลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับยุคก่อนประวัติศาสตร์ของทาง
ตะวันตกไกลถึงแถบเอเชียเหนือ ซึ่งมีหลักฐานชี้ว่าใน
ยุคนั้นๆ ต้องใช้เวลาประมาณห้าพันปีหรือมากกว่า
นั้นก่อนที่ผู้หญิงจะถูกกดขี่และครอบงำ หลักฐาน
ที่มีอยู่ตั้งแต่ช่วงปี 12,000 ถึง 8,000 ก่อนคริสต์
ศักราชแสดงว่าผู้หญิงยุคก่อนอารยธรรมมีเสรีภาพ
ในเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างมากและบ่อยครั้งที่เธอ
ไม่อาจควบคุมความต้องการทางเพศของตัวเองได้
Sherfey วิเคราะห์ว่าการที่สังคมไม่อาจคงกฎ-
เกณฑ์เพื่อควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงไว้ได้จึงนำ
ไปสู่การระงับกั้น และความล่าช้าของการพัฒนา
รูปแบบสังคมระหว่างช่วงต้นของการพัฒนาเกษตร
กรรม (ประมาณ 12,000 ก่อนคริสต์ศักราช)
และช่วงที่เริ่มพัฒนาชุมชนเมือง รวมทั้งระยะต้น

ของการบันทึกวิทยาการ ว่าเป็นลายลักษณ์อักษร
และจนกระทั่งเมื่อได้มีการกำหนดแบบแผนของ
สังคมที่แน่นอน เพื่อควบคุมความสัมพันธ์ทาง
เพศของผู้หญิงโดยอาศัยสถาบันครอบครัวเป็นราก
ฐานสำคัญที่สร้างผู้ชายยุคอารยธรรมให้เกิดขึ้น
ในสังคม (Sherfey 1976 : 280)

ภาพสะท้อนของความกลัวในเรื่องเพศสัม-
พันธ์ของผู้หญิงยังแสดงออกในคัมภีร์ ของศาสนา
จารีตประเพณี วิถีวัฒนธรรม และกฎหมาย เป็นต้น
ถ้าพิจารณาจากคัมภีร์ของศาสนาจะพบว่าหลาย
ศาสนามกำหนดให้ผู้หญิงมีสถานภาพต่ำและโดย
เฉพาะอย่างยิ่งศาสนาทั้งหลายได้โยงเรื่องเพศสัม-
พันธ์ของผู้หญิงเข้ากับความชั่วร้าย (evil) เช่น
พุทธศาสนาถือว่าผู้หญิงคือ ศัตรูของพรหมจรรย์
(enemies of purification efforts)
Emmanuel Reynaud (1983) พูดถึงปรัชญา
ของคริสต์ศาสนาที่กล่าวว่าผู้หญิงเป็นเพศที่ต้องรับ
ผิดชอบต่อภัยพิบัติและความชั่วร้าย ที่เกิดแก่มวล
มนุษยชาติ ดังนั้นเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงต้องถูก
ควบคุมไว้จนกว่าจะกลายเป็นพันธะหน้าที่ที่จะต้อง
ทำ (obligation) ซึ่งหมายถึงการแต่งงาน ข้อ
ปฏิบัติของหลายประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม
เช่น ประเทศโซมาลี ประเทศซูดาน หรือประ-
เทศอียิปต์ เป็นต้น ผู้หญิงถูกควบคุมเพศสัมพันธ์
ด้วยรูปแบบที่มีศีลธรรมค่าที่สุด เช่น การเย็บปิด
ช่องคลอดของเพศหญิง (Infibulation) หรือ
การควั่นบุ่มกระสันของเพศหญิง (circumcision)
Raquiya Haji Dualeh Abdalla (1982)
กล่าวว่าผู้ชายมุสลิมเช่นเดียวกับผู้ชายของศาสนา
อื่น ๆ ที่เห็นว่าเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงเป็นเรื่อง
อันตรายและจำเป็นที่ต้องควบคุมไว้

(2) การควบคุมเพศสัมพันธ์และการผลิต ทรัพยากรมนุษย์ของผู้หญิง

ความหมายของการผลิตซ้ำ (reproduction) นั้น Maureen Mackintosh (1981) ได้ให้คำอธิบายว่ามีอยู่ด้วยกัน 2 ระดับ คือระดับหนึ่ง หมายถึงการผลิตแรงงานรุ่นใหม่ (biological reproduction) ซึ่งได้รวมถึงการอบรมเลี้ยงดู บังเจกชนแต่ละคนให้เป็นคนรุ่นต่อไปที่เหมาะสมกับระบบสังคมที่กำลังดำรงอยู่ ความหมายของการผลิตซ้ำอีกระดับหนึ่งหมายถึงการผลิตซ้ำในทางสังคม (Social reproduction) อันได้แก่ขั้นตอนที่ความสัมพันธ์ทางการผลิตสำคัญ ๆ ในสังคมถูกสร้างขึ้นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องกัน ตัวอย่างเช่น ในประเทศทุนนิยมนั้นการผลิตซ้ำในทางสังคม มิได้หมายถึงเพียงแต่การผลิตแรงงานรุ่นต่อไปเท่านั้นแต่ยังหมายถึงการควบคุมการสะสมทุนของชนวน การผลิตโดยชนกลุ่มเดียวในสังคมอีกประการหนึ่งด้วย

การควบคุมการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของเพศหญิงนี้พิจารณาได้จากขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างครัวเรือนและการกตริครอบงำผู้หญิงในสังคม (The relationship between the household and women's subordination) ซึ่ง Zillah Eisenstein (1979) ชี้ให้เห็นว่างานบ้านอันเป็นงานของผู้หญิง (domestic labour) ได้สร้างความมั่นคงให้กับโครงสร้างของระบบชายเป็นใหญ่ และในการควบคุมการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของเพศหญิงนี้ยังรวมถึงการควบคุมภาวะการเป็นมารดาและเพศสัมพันธ์ ของผู้หญิง (Control over Motherhood and sexuality) ดังการวิเคราะห์ของ Alison M. Jaggar (1983) ที่แสดงให้เห็นว่าในอดีตนั้นผู้หญิงถูกสังคมควบคุม

ภาวะการเป็นมารดา ผู้หญิงสมัยก่อนถูกบังคับให้ มีลูกมากขึ้นเพื่อสนองความต้องการด้านแรงงาน ในยุคนั้น ๆ ต่อมาเมื่อสังคมได้พัฒนาไปเป็นแบบ ทุนนิยมเต็มที การมีลูกมากได้กลายเป็นภาวะทาง เศรษฐกิจมากกว่าเป็นแรงงานที่ได้ผลตอบแทนทาง เศรษฐกิจ ผู้หญิงจึงถูกควบคุมให้มีลูกเพียงไม่กี่คน ซึ่งสังคมชนชั้นจะดำรงอยู่ไม่ได้ถ้าปราศจากกลไก ในการควบคุมปัจจัยการผลิต (means of production) และเพราะว่าเพศสัมพันธ์และการ ผลิตทรัพยากรมนุษย์ของเพศหญิงคือ หนึ่งใน ปัจจัยการผลิต ดังนั้นจึงตกอยู่ในขอบเขตที่จะต้อง ควบคุม การควบคุมก็โดยอาศัยสถาบันการสมรส เพื่อทำหน้าที่ให้หลักประกันในการผลิตแรงงานรุ่น ก่อ ๆ ไปแก่สังคม อาจจะกล่าวได้ว่าสังคมชนชั้น ได้อาศัยพิภพเล็ก ๆ หรือสถาบันครอบครัวนั่นเอง ที่เป็นหลักประกันให้ความสัมพันธ์ระหว่างผลิต และ การผลิตซ้ำของสังคม (production and reproduction) ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเฉพาะ ภายใต้งื่อนไซท์ฝ่ายหญิงถูกกตริครอบงำเท่านั้น

บทลงท้าย

การข่มขืนมีบทบาทมาตั้งแต่อดีต บทบาท ซึ่งรองรับความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ฝ่ายชายอยู่ใน ฐานะที่เหนือกว่าและครอบงำฝ่ายหญิง การข่มขืน มิใช่ปัญหาพฤติกรรมทางเพศหากแต่เป็นพฤติกรรม เชิงอำนาจที่ต้องการควบคุมอีกฝ่ายหนึ่ง การทำ ความเข้าใจกับปัญหาข่มขืน จึงทำความเข้าใจ ความเข้าใจถึงปัญหาการกตริครอบงำผู้หญิงในสังคมและ เพราะว่าคุณลักษณะเพศสัมพันธ์ของหญิงและชายถูก สร้างขึ้น โดยกระบวนการทางสังคมมากกว่าเป็น เรื่องที่เป็นไปโดยธรรมชาติของแต่ละเพศ การ

ข้ามขึ้นถูกใช้เป็นหนึ่งในเครื่องมือหรือกลไกทางสังคมที่ใช้ควบคุมผู้หญิงให้อยู่ภายใต้อำนาจรวมทั้งถูกใช้ควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงให้อยู่ภายใต้สถาบันทางสังคมที่ฝ่ายชายสร้างขึ้น การควบคุมผู้หญิงในสังคมนี้เป็นไปใ้ที่ผู้ชายมีความหวาดกลัวในความสามารถทางเพศในค่านที่ผู้ชายไม่มีรวมทั้งข้อเท็จจริงทางกายภาพเรื่องการตั้งครรภ์ ความหวาดกลัวนี้แสดงออกในคัมภีร์และคำสอนของศาสนาต่าง ๆ โดยเฉพาะการโยงเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงกับความชั่วร้ายและบาป และได้นำสู่ความชอบธรรมที่คอยควบคุมเอาไว้โดยอาศัยรูปแบบที่แตกต่างกันของแต่ละสังคม เพศสัมพันธ์ของผู้หญิงจะแสดงออกได้ก็เฉพาะภายใต้กฎเกณฑ์

ทางสังคมที่ฝ่ายชายยอมรับและสร้างขึ้นเท่านั้น เช่น สถาบันการสมรส ผู้หญิงถูกกำหนดบทบาทให้มีฐานะเป็นเพียงทรัพย์สินของสามีและบิดา และไม่อาจมีบทบาทที่เป็นอิสระในสังคม การขาดผู้คุ้มครองหรือผู้ควบคุม หมายถึงผู้หญิงได้ทำตัวให้ตกเป็นเหยื่อของชายอื่น ๆ การกวาดต้อนและบีบบังคับให้ผู้หญิงต้องเป็นผู้คุ้มครองเป็นไปก็ต้องการควบคุมเพศสัมพันธ์ และภาวะการเป็นมารดาของผู้หญิง และภายใต้เงื่อนไขที่ผู้หญิงถูกกีดกันครอบงำ โดยอาศัยสถาบันครอบครัวหนึ่งที่เป็นหลักประกันให้ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตและการผลิตซ้ำของสังคมชนชั้นกำเนิดไปอย่างต่อเนื่อง.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ชนิษฐา สันติกุล, บุคลิกภาพของผู้ข้ามชั้น, วิทยานิพนธ์ชั้นมหาบัณฑิตภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525.
 คณะอนุกรรมการวิจัย, ความผิดปกติเกี่ยวกับเพศ 2509, สภาวิจัยแห่งชาติ, 2509.
 ไชยยศ เหมะรัชตะ และสุนีย์ มัลลิกามาตย์, ปัญหาสังคมที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินสี่ของชาวกรุงเทพมหานคร, 2526.
 นวลจันทร์ ทิศชัยกุล, ความผิดปกติเกี่ยวกับเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้ามชั้นกระทำชำเรา, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
 ประธาน วัฒนาวณิชย์, อาชญากรรมทางเพศ : กฎหมายกับพฤตินัยศาสตร์, วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 2 ปีที่ 13, 2526.
 ประสิทธิ์ พัฒนอมร, ความผิดฐานข้ามชั้นกระทำชำเรา, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
 มาตี พุกษ์หงส์สวัสดิ์, สตรีกับกฎหมาย, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
 สุกัญญา หาญตระกูล, "โสเภณี : ใจกลางและกลางใจของการครอบงำทางเพศ" โสเภณีที่รัก, กลุ่มเงาเรอ. กรุงเทพฯ 2525.
 สุชีลา ศันชัยนันท์, การศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อบัญหาข้ามชั้น, สตรีกัมน์, ปีที่ 1 ฉบับที่ 1, 2525.
 อมรวิวิ สัตย์สุริยกุล, และจිරกิ กิงศกัณย์, Feminism : จากก้าวแรกจนถึงวันนี้, สตรีกัมน์, ปีที่ 1 ฉบับที่ 3, 2525.

ภาษาอังกฤษ

- Abdlla, Haji Dualeh Raquiya*, 1932. "The Custom and its Ideology", *Sisters in Affliction : Circumcision and Infibulation of Women in Africa*, Zed press, London.
- Albin, Seminal Rochelle*, "Psychological Studies of Rape", *Signs*, Winter 1977, Vol. 3 No. 2.
- Brownmiller, Susan*, *Against Our Will*, Simon and Schuster, New York, 1975.
- Datar, Chaya*, "Anti-Rape Campaign in Bombay," paper presented to the Anthropological Intercongress, Amsterdam, April 1981.
- Eisentein, Hester*, "Rape and the Male Protection Racket," *Contemporary Feminist Thought*, Paperbacks, London, 1984.
- Eisenstein, Zillah*, ed., "Developing a theory of Capitalist Patriarchy and Socialist Feminism," *Capitalist Patriarchy and the Case for Socialist Feminism*, Monthly Review Press, New York, 1979.
- Fisher, Elizabeth*, "Woman The Hunter," *Women's Creation : Sexual Evolution and the Shaping of Society*, McGraw-Hill Paperback, U.S.A., 1979.
- Griffin, Susan*, "Rape, The All-American Crime," *Female Psychology : the Emerging Self*, New York, 1976.
- Jagger, M. Alison*, "The Politics of Socialist", *Feminist Politics and Human Nature*, the Harvester Press, Sussex, 1983.
- The London Rape Crisis Centre*, *Sexual Violence : The Reality for Women*, the Women's Press, London, 1984.
- Mackintosh, Maureen*, *Of Marriage and the Market : Women's Subordination in International Perspective*, CSE Books, London, 1981.
- Mies, Maria*, *The Social Origins of the Sexual Division of Labour*, ISS., No. 85, January 1981.
- Millet Kate*, *Sexual Politics*, Ballantine Books, New York, 1970
- Mitchell, Juliet*, "Psychoanalysis and Sexuality," *Psychoanalysis and Feminism*, Pelican Books, London, 1974.
- Okley, Anne*, "Sexuality," *Female Psychology : The Emerging Self*, New York, 1976.
- Parrinder, Geoffrey*, *Sex in the World's Religions*, Sheldon Press, London, 1980.
- Reynaud, Emmanuel*, *Holy Virility : The Social Construction of Masculinity*, Pluto Press, London, 1983.

- Rowbotham Sheila*, *Women, Resistance and Revolution*, Vintage, New York, 1974.
- Sherfey Jane Mary*, M.D., "A Theory of Female Sexuality," *Female Psychology* : The Emerging Self, St. Martin's Press, New York, 1976.
- Stolcke, Verena*, "Women's Labours : The Naturalisation of Social Inequality and Women's Subordination," of *Marriage and the Market : Women's Subordination in International Perspective*, CSE Books, London, 1981.
- Thitsa, Khin.*, "Providence and Prostitution : Image and Reality for Women in Buddhist Thailand," *Change*, London, 1980.

สิบสองข้อบัญญัติป้องกันถูกข่มขืน*

- ข้อเตือนใจที่หนึ่ง - อย่าเดิน "เปลือยกาย" ออกนอกบ้านเพราะนั่นเท่ากับเป็นการปลุกใจเสือบ้า
- ข้อเตือนใจที่สอง - อย่าเดิน "สวมเสื้อผ้า" ออกนอกบ้านเพราะเสื้อผ้าทุกชนิดปลุกกำหนดชายบางคนได้
- ข้อเตือนใจที่สาม - อย่าออกนอกบ้านในยามวิกาลเพราะเท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้หนุ่มกล้าค้มัน
- ข้อเตือนใจที่สี่ - อย่าออกนอกบ้านเลยเป็นครั้งสุดท้ายเพราะว่าการออกนอกบ้านครั้งไหน ๆ ล้วนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ชายบางคนได้
- ข้อเตือนใจที่ห้า - อย่าออกนอกบ้านกับเพื่อนผู้หญิง เพราะผู้ชายบางคนควบคุมอารมณ์เพศไม่อยู่ เมื่อได้พบกับผู้หญิงหลายคน
- ข้อเตือนใจที่หก - อย่าออกนอกบ้านไปกับเพื่อนผู้ชาย เพราะเพื่อนชายบางคนอาจหน้ามืดปลุกปล้ำเอาได้
- ข้อเตือนใจที่เจ็ด - หลีกเลี้ยง "วัยเด็ก" เพราะนักข่มขืนบางคนเกิดอารมณ์เปลี่ยวเมื่อพบเด็กหญิง
- ข้อเตือนใจที่แปด - หลีกเลี้ยง "วัยเด็ก" เพราะนักข่มขืนบางคนชอบสาวสง่างาย
- ข้อเตือนใจที่เก้า - อย่ามีพ่อ, ภา, ลุง, อา, พี่ชายและน้องชาย เพราะคนเหล่านี้บ่อยครั้งกลังมือข่มขืนลูกหลานและพี่น้องของตัวเอง
- ข้อเตือนใจที่สิบ - อย่ามีเพื่อนบ้าน เพราะหลายครั้งเพื่อนบ้านของเราเด็กกลายเป็นนักข่มขืนไป
- ข้อเตือนใจที่สิบเอ็ด - อย่าแค้นงานเพราะสามีมข่มขืนภรรยาได้โดยไม่ผิดกฎหมาย
- และวิธีป้องกันที่ได้ผลดีที่สุด คือ อย่ามาเกิดเป็นมนุษย์เพศหญิงเสียเลย!

* ถอดความจาก "How to avoid rape" ใน "Sexual Violence : The Reality for Women", London Rape Crisis Centre, 1984.